

1. И сказал Господь Моисею: пойдя к фараону и скажи ему: так говорит Господь, Бог Евреев: отпусти народ Мой, чтобы он совершил Мне служение;
УПО: І сказав Господь до Мойсея: Увійди до фараона, і говори до нього: Так сказав Господь, Бог євреїв: Відпусти Мій народ, і нехай вони служать Мені!
KJV: Then the LORD said unto Moses, Go in unto Pharaoh, and tell him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, Let my people go, that they may serve me.

2. ибо если ты не захочешь отпустить и еще будешь удерживать его,
УПО: Бо коли ти відмовишся відпустити, і будеш держати їх ще,
KJV: For if thou refuse to let them go, and wilt hold them still,

3. то вот, рука Господня будет на скоте твоём, который в поле, на конях, на ослах, на верблюдах, на волах и овцах: будет моровая язва весьма тяжкая;
УПО: то ось Господня рука буде на худобі твоїй, що на полі, на конях, на ослах, на верблюдах, на худобі великій і дрібній, моровиця дуже тяжка.
KJV: Behold, the hand of the LORD is upon thy cattle which is in the field, upon the horses, upon the asses, upon the camels, upon the oxen, and upon the sheep: there shall be a very grievous murrain.

4. и разделит Господь между скотом Израильским и скотом Египетским, и из всего [скота] сынов Израилевых не умрет ничего.
УПО: І відділить Господь між худобою Ізраїля й між худобою Єгипту, і не загине нічого зо всього, що належить Ізраїлевим синам.
KJV: And the LORD shall sever between the cattle of Israel and the cattle of Egypt: and there shall nothing die of all that is the children's of Israel.

5. И назначил Господь время, сказав: завтра сделает это Господь в земле сей.
УПО: І призначив Господь усталений час, кажучи: Узавтра Господь зробить цю річ у цім краї.
KJV: And the LORD appointed a set time, saying, To morrow the LORD shall do this thing in the land.

6. И сделал это Господь на другой день, и вымер весь скот Египетский; из скота же сынов Израилевых не умерло ничего.

УПО: І зробив Господь ту річ назавтра, і вигинула вся єгипетська худоба, а з худоби Ізраїлевих синів не згинуло ані одне.

KJV: And the LORD did that thing on the morrow, and all the cattle of Egypt died: but of the cattle of the children of Israel died not one.

7. Фараон послал [узнати], и вот, из скота Израилевых не умерло ничего. Но сердце фараоново ожесточилось, и он не отпустил народа.

УПО: І послав фараон довідатись, а ось не згинуло з худоби Ізраїлевої ані одне! І стало фараонове серце запеклим, і не відпустив він народу того!

KJV: And Pharaoh sent, and, behold, there was not one of the cattle of the Israelites dead. And the heart of Pharaoh was hardened, and he did not let the people go.

8. И сказал Господь Моисею и Аарону: возьмите по полной горсти пепла из печи, и пусть бросит его Моисей к небу в глазах фараона;

УПО: І сказав Господь до Мойсея й до Аарона: Візьміть собі повні ваші жмені сажі з печі, і нехай Мойсей кине її до неба на очах фараонових.

KJV: And the LORD said unto Moses and unto Aaron, Take to you handfuls of ashes of the furnace, and let Moses sprinkle it toward the heaven in the sight of Pharaoh.

9. и поднимется пыль по всей земле Египетской, и будет на людях и на скоте воспаление с нарывами, во всей земле Египетской.

УПО: І стане вона курявою над усією єгипетською землею, а на людині й скотині стане гнозяками, що кинуться прищами в усьому єгипетському краї.

KJV: And it shall become small dust in all the land of Egypt, and shall be a boil breaking forth with blains upon man, and upon beast, throughout all the land of Egypt.

10. Они взяли пепла из печи и предстали пред лице фараона. Моисей бросил его к небу, и сделалось воспаление с нарывами на людях и на скоте.

УПО: І набрали вони сажі з печі, та й стали перед фараоновим лицем. І кинув її Мойсей до неба, і стали прищуваті гнозяки, що кинулися на людині й на скотині.

KJV: And they took ashes of the furnace, and stood before Pharaoh; and Moses sprinkled it up toward heaven; and it became a boil breaking forth with blains upon man, and upon beast.

11. И не могли волхвы устоять пред Моисеем по причине воспаления, потому что воспаление было на волхвах и на всех Египтянах.

УПО: А чарівники не могли стати перед Мойсеєм через гнозяки, бо гнозяк той був на

чарівниках і на всіх єгиптянах.

KJV: And the magicians could not stand before Moses because of the boils; for the boil was upon the magicians, and upon all the Egyptians.

12. Но Господь ожесточил сердце фараона, и он не послушал их, как и говорил Господь Моисею.

УПО: І вчинив запеклим Господь фараонове серце, і він не послухався їх, як говорив був Господь до Мойсея.

KJV: And the LORD hardened the heart of Pharaoh, and he hearkened not unto them; as the LORD had spoken unto Moses.

13. И сказал Господь Моисею: завтра встань рано и явись пред лице фараона, и скажи ему: так говорит Господь, Бог Евреев: отпусти народ Мой, чтобы он совершил Мне служение;

УПО: І сказав Господь до Мойсея: Устань рано вранці, і стань перед лицем фараоновим та й скажи йому: Отак сказав Господь, Бог євреїв: Відпусти Мій народ, і нехай вони служать Мені!

KJV: And the LORD said unto Moses, Rise up early in the morning, and stand before Pharaoh, and say unto him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, Let my people go, that they may serve me.

14. ибо в этот раз Я пошлю все язвы Мои в сердце твое, и на рабов твоих, и на народ твой, дабы ты узнал, что нет подобного Мне на всей земле;

УПО: Бо цим разом Я пошлю всі урази Мої на серце твоє, і на рабів твоїх, і на народ твій, щоб ти знав, що немає на всій землі Такого, як Я!

KJV: For I will at this time send all my plagues upon thine heart, and upon thy servants, and upon thy people; that thou mayest know that there is none like me in all the earth.

15. так как Я простер руку Мою, то поразил бы тебя и народ твой язвою, и ты истреблен был бы с земли:

УПО: Бо тепер, коли б Я простягнув Свою руку, то побив би тебе та народ твій мором, і ти був би вигублений із землі.

KJV: For now I will stretch out my hand, that I may smite thee and thy people with pestilence; and thou shalt be cut off from the earth.

16. но для того Я сохранил тебя, чтобы показать на тебе силу Мою, и чтобы возвещено

было имя Мое по всей земле;

УПО: Але Я для того залишив тебе, щоб показати тобі Мою силу, і щоб оповідали про Ймення Мое по всій землі.

KJV: And in very deed for this cause have I raised thee up, for to show in thee my power; and that my name may be declared throughout all the earth.

17. ты еще противостоишь народу Моему, чтобы не отпустить его, --

УПО: Ти ще опираєшся проти народу Мого, щоб їх не відпустити.

KJV: As yet exaltest thou thyself against my people, that thou wilt not let them go?

18. вот, Я пошлю завтра, в это самое время, град весьма сильный, которому подобного не было в Египте со дня основания его доньше;

УПО: Ось Я взавтра, цього саме часу, зішлю дощем тяженний град, що такого, як він, не бувало в Єгипті від дня його заложення аж до сьогодні.

KJV: Behold, to morrow about this time I will cause it to rain a very grievous hail, such as hath not been in Egypt since the foundation thereof even until now.

19. итак пошли собрать стада твои и все, что есть у тебя в поле: на всех людей и скот, которые останутся в поле и не соберутся в дома, падет град, и они умрут.

УПО: А тепер пошли, позаганяй худобу свою та все, що твое в полі. Кожна людина й худоба, що буде застукана в полі, і не буде забрана додому, то зійде на них град, і вони повмирають!

KJV: Send therefore now, and gather thy cattle, and all that thou hast in the field; for upon every man and beast which shall be found in the field, and shall not be brought home, the hail shall come down upon them, and they shall die.

20. Те из рабов фараоновых, которые убоялись слова Господня, поспешно собрали рабов своих и стада свои в дома;

УПО: Хто з фараонових рабів боявся Господнього слова, той зігнав своїх рабів та свою худобу до домів.

KJV: He that feared the word of the LORD among the servants of Pharaoh made his servants and his cattle flee into the houses:

21. а кто не обратил сердца своего к слову Господню, тот оставил рабов своих и стада свои в поле.

УПО: А хто не звернув свого серця до слова Господнього, той позалишав рабів своїх та

худобу свою на полі.

KJV: And he that regarded not the word of the LORD left his servants and his cattle in the field.

22. И сказал Господь Моисею: простри руку твою к небу, и падет град на всю землю Египетскую, на людей, на скот и на всю траву полевую в земле Египетской.

УПО: І сказав Господь до Мойсея: Простягни свою руку до неба, і нехай буде град у всьому єгипетському краї на людину, і на худобу, і на всю польову траву в єгипетській землі!

KJV: And the LORD said unto Moses, Stretch forth thine hand toward heaven, that there may be hail in all the land of Egypt, upon man, and upon beast, and upon every herb of the field, throughout the land of Egypt.

23. И простер Моисей жезл свой к небу, и Господь произвел гром и град, и огонь разливался по земле; и послал Господь град на землю Египетскую;

УПО: І простяг Мойсей палицю свою до неба, і Господь дав громи та град. І зійшов на землю огонь, і Господь дощив градом на єгипетську землю.

KJV: And Moses stretched forth his rod toward heaven: and the LORD sent thunder and hail, and the fire ran along upon the ground; and the LORD rained hail upon the land of Egypt.

24. и был град и огонь между градом, [град] весьма сильный, какого не было во всей земле Египетской со времени населения ее.

УПО: І був град, і огонь горів посеред тяженого граду, що не бувало такого, як він, у всім єгипетським краї, відколи він став був народом.

KJV: So there was hail, and fire mingled with the hail, very grievous, such as there was none like it in all the land of Egypt since it became a nation.

25. И побил град по всей земле Египетской все, что было в поле, от человека до скота, и всю траву полевую побил град, и все деревья в поле поломал;

УПО: І повибивав той град у всім єгипетським краї все, що на полі, від людини аж до худоби! І всю польову рослинність побив той град, а кожне польове дерево поламав!

KJV: And the hail smote throughout all the land of Egypt all that was in the field, both man and beast; and the hail smote every herb of the field, and brake every tree of the field.

26. только в земле Гесем, где жили сыны Израилевы, не было града.

УПО: Тільки в землі Гошен, де жили Ізраїлеві сини, не було граду.

KJV: Only in the land of Goshen, where the children of Israel were, was there no hail.

27. И послал фараон, и призвал Моисея и Аарона, и сказал им: на этот раз я согрешил; Господь праведен, а я и народ мой виновны;

УПО: І послав фараон, і покликав Мойсея та Аарона, та й сказав до них: Згрішив я тим разом! Господь справедливий, а я та народ мій несправедливі!

KJV: And Pharaoh sent, and called for Moses and Aaron, and said unto them, I have sinned this time: the LORD is righteous, and I and my people are wicked.

28. помолитесь Господу: пусть перестанут громы Божии и град; и отпущу вас и не буду более удерживать.

УПО: Благайте Господа, і досить бути Божим громам та градові! А я відпущу вас, і ви більше не залишитеся...

KJV: Entreat the LORD (for it is enough) that there be no more mighty thunderings and hail; and I will let you go, and ye shall stay no longer.

29. Моисей сказал ему: как скоро я выйду из города, простру руки мои к Господу; громы перестанут, и града более не будет, дабы ты узнал, что Господня земля;

УПО: І сказав до нього Мойсей: Як вийду я з міста, то простягну руки свої до Господа, громи перестануть, а граду вже не буде, щоб ти знав, що Господня ця земля!

KJV: And Moses said unto him, As soon as I am gone out of the city, I will spread abroad my hands unto the LORD; and the thunder shall cease, neither shall there be any more hail; that thou mayest know how that the earth is the LORD's.

30. но я знаю, что ты и рабы твои еще не убоитесь Господа Бога.

УПО: А ти й раби твої, знаю я, що ви ще не боїтеся перед лицем Господа Бога!

KJV: But as for thee and thy servants, I know that ye will not yet fear the LORD God.

31. Лен и ячмень были побиты, потому что ячмень выколосился, а лен осеменился;

УПО: А льон та ячмінь був побитий, бо ячмінь дозрівав, а льон цвів.

KJV: And the flax and the barley was smitten: for the barley was in the ear, and the flax was balled.

32. а пшеница и полба не побиты, потому что они были поздние.

УПО: А пшениця та жито не були вибиті, бо пізні вони.

KJV: But the wheat and the rye were not smitten: for they were not grown up.

33. И вышел Моисей от фараона из города и простер руки свои к Господу, и прекратились гром и град, и дождь перестал литься на землю.

УПО: І вийшов Мойсей від фараона з міста, і простяг руки свої до Господа, і перестали громи та град, а дощ не лив на землю.

KJV: And Moses went out of the city from Pharaoh, and spread abroad his hands unto the LORD: and the thunders and hail ceased, and the rain was not poured upon the earth.

34. И увидел фараон, что перестал дождь и град и гром, и продолжал грешить, и отягчил сердце свое сам и рабы его.

УПО: І побачив фараон, що перестав дощ, і град та громи, та й далі грішив. І чинив він запеклим своє серце, він та раби його.

KJV: And when Pharaoh saw that the rain and the hail and the thunders were ceased, he sinned yet more, and hardened his heart, he and his servants.

35. И ожесточилось сердце фараона, и он не отпустил сынов Израилевых, как и говорил Господь чрез Моисея.

УПО: І стало запеклим фараонове серце, і він не відпустив Ізраїлевих синів, як говорив був Господь через Мойсея.

KJV: And the heart of Pharaoh was hardened, neither would he let the children of Israel go; as the LORD had spoken by Moses.